

N.º 5 (d) Patent n.º 113.982 Preu: 10 cts.

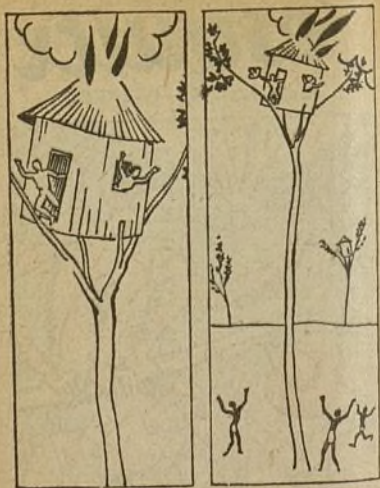
esquix

Suplement d'EN PATUFET

A l'hora de la sesta, un micus volgué usar la pipa, però en lloc de carregar-la amb tabac, l'omplí de pólvora.

Ayuntamiento de Madrid

El foc prengué en la cabana suspesa, i un dels primers objectes que inutilitzà fou l'escala de corda. Els pobres blancs demanaven socors, i els indígenes no sabien com salvar-los.

Sortosament s'atansava cap al lloc del
sinistre una magnífica girafa, que els
suggerí una forma de salvament molt
usada en els països avançats.

La marruixa envejosa

(FAULA)

En temps molt antiquíssim, certa velleta vivia en una cabana completament allunyada del món, encara que prop de sa casa n'hi havia altra on l'amo semblava disfrutar bona comoditat. La dona tenia per únic company una marruixa que desconeixia per complet el pa, de manera que el jorn que no caçava cap ratolí s'esvania de fam. El pobre animalet es planyia seguidament, i qui sap si tenia intenció d'abandonar sa mestressa, que no li donava menjar!

Cert dia, reduïda al darrer moment

de sa debilitat, saltà a la teulada de sa cabana, i no va ésser poca sa sorpresa en veure altra companya de sa espècie en la part inferior de l'altra cabana immediata, que de tan grassa amb prou fèines podia moure els peus.

Això fou causa que un sens fi d'exclamacions s'escapessin de la boqueta de la malaurada marruixa (cal saber que les bèsties era en el temps que parlaven) i confessà a sa companya que envejava sa bona sort.

—Jo estic molt ben cuidada a casa meva—va respondre l'altra—, i a més d'això, no passa cap dia que no entri al palau del soldà a les hores de menjar, i escullo els plats que em semblen més exquisits; fet això, em retiro i m'entrego a un somni profund.

—Doncs jo no conec més aliment ni més carn que la d'alguna ratota. Escolta, germana meva—seguí dient—en nom de totes les semblances de nostra raça o família, et suplico que em deixis participar de la teva bona fortuna. ¿Qui et priva de donar-me una bona

prova de ta bona amistat, portant-me en ta companyia al palau? Almenys poder-me atipar un jorn en ma vida.

La gata grassa, commoguda en oir aquesta petició, prometé dur la seva companya al palau. La marruixa de la velleta, molt agraïda, corregué a contar-ho tot a sa mestressa. Aquesta li digué per tota resposta: que no es fiés de les afalagadores promences que li havien ofert, i l'advertí que no abandonés el seu reconet en sa casa, puix la copa dels avars sols s'omple amb la pols de la tomba.

Mes, la idea de disfrutar en un dia de festa, dominava de tal manera la gateta, que no volgué escoltar-se els consells de la seva mestressa. El jorn següent, les dues marruixes es dirigien al palau del soldà, mes, per desgràcia, aquest últim, molestat pel soroll que havien mogut una legió d'aquests animals, havia manat als arquers del palau amagar-se i donar la mort a tots quants se'n presentessin.

Quan va arribar la gata de la ve-

lleta i abans de què pogués aplacar la seva fam, una fletxa li travessà el pit i la deixà sense vida a l'acte.

Enviat per CARLES BOSCH I ROCA

—Per anar a París tindrè d'emportar-me'n algun *lluis*.

—¿Vols emportar-te'n el meu?

—No, no, que és massa entremaliat.

CAMPANA

CANÇÓ ESCOLAR

Avui, tot venint a estudi,
só trobat un companyó:
—¿Vols vení i farem campana?
—Fes-ne, (fes-ne, que jo no.
Massa el mestre em renyaria
i no fóra bon minyó;
massa em tornaria murri
i aniria a la presó.

No te'n riguis, no te'n riguis,
que el que va a robâ una nou,
quan el cas se li presenta
roba el sou i roba el bou.
Vés-hi, vés-hi, a robar peres,
si escarments no tens pas prou.
¿No has rebuda prou pallissa?
¿La darrera ja no et cou?

No te'n riguis, no te'n riguis,
no te'n riguis com te'n rius:
pots trencar-te l'espina
si te'n vas a collir nius;

si en el riu vas a banyar-te,
no pas tots en surten vius;
si te'n vas a fer pedrades,
tu mateix, ves què me'n dius.

Fes campana, fes campana,
fes-ne, fes-ne, que jo no.
Vull saber força de lletra
i vull ser ben bon minyó.—
I he vingut corrents a estudi
i he deixat el temptador.
I el mestre m'ha donat premis,
i son pare, a ell, bastó.

J. ALCOVERRO CARÓS

LOGOGRIF NUMERIC

1	2	3	4	5	6	7	Setmanari català
2	1	7	6	1	6		Orquestra
	6	4	5	1	2		Nom de dona
		6	1	7	6		En els llibres
			7	4	6		En el fútbol
				2	5		Nota musical
					3		Consonant

CINTETA IGUAL

RODOLINS INCOMPLETS

El «mossega» Lluç Barriga

.....

I després de molt suar

.....

CONTES DE SCHMIDT

LES MOSQUES I LES ARANYES

—¿Per quin objecte devia criar Déu les mosques i les aranyes?—freqüentment deia un jove príncep—. Semblants insectes no són de cap manera útils als homes, i si jo pogués, els faria desaparèixer de la terra.

Aquest príncep es veié un jorn obligat, durant la guerra, a fugir davant l'enemic. Trobant-se molt fadigat, es posà dessota un arbre enmig del bosc, i no tardà a agafar el son. Fou descobert per un soldat enemic, qui, sabre en mà, se li acostà poc a poc a fi d'assassinar-lo. En aquest moment, una mosca, posant-se-li damunt una galta, li donà tan forta picada, que el despertà. Ràpidament aixecant-se, desembreinà l'espasa i féu fugir més que de pressa el soldat.

D'allà anà el príncep a amagar-se a una cova del mateix bosc. Durant la nit una aranya estengué sa tela en l'o-

bertura. Dos soldats enemics que anaven en busca del príncep fugitiu, passaren al matí davant la gruta, i el príncep oí llur conversa:

—Esguarda—deia un d'ells—; sens dubte s'haurà amagat aquí.

—No—respongué l'altre—, car per entrar no podia menys de desfer aquesta teranyina.

Quan hagueren marxat, el príncep digué amb emoció, aixecant less mans vers el cel:

—Oh, mon Déu! Quantes gràcies he de dar-vos! Ahir em salvàreu la vida per medi d'una mosca, i avui me l'heu salvada valent-vos d'una aranya. Ara sí que veig ben bé que res és igual a la perfecció de vostres obres i a la saviesa que les presideix.

JOSEP DEL MAS

SOLUCIONS AL NÚMERO PASSAT

A la tarja: «Sota terra».

Al logogrif numèric: «Nicolau».

Impremta: Carrer de Muntaner, 24, interior

L'HISTORIETA A L'ESTRANGER

1. Una ventada molt forta.

2. S'emporta un dels barrets.

3. Altra ventada s'emporta el segon barret.

4. Un dels barrets queda penjat.

5. L'altre cau a l'aigua.

6. Un dels senyors es tira al sortidor.

7. El pesca.

8. Dispensi, senyor: el barret de
vostè és el de l'arbre. Aquest és el
meu; moltes gràcies.